

CÁI NGÀY TRỞ THÀNH SINH VIÊN

VÀO ĐẠI HỌC... PHẢI VƯỢT QUA KỶ THI TUYỂN SINH ĐẦY CAM GO, THỬ THÁCH ĐỂ RỒI TÊN MÌNH ĐƯỢC VINH DỰ NẪM TRÊN DANH SÁCH TRÚNG TUYỂN. NIỀM HẠNH PHÚC CỦA SỰ THÀNH CÔNG QUẢ THẬT KHÓ NÓI NÊN LỜI. BỐ MẸ CŨNG TỰ HÀO VỀ MÌNH LẮM. KHÔNG TỰ HÀO SAO ĐƯỢC KHI CẢ XÓM CHỈ CÓ DUY NHẤT MÌNH ĐƯỢC ĐẬU ĐẠI HỌC. AI ĐI NGANG QUA NHÀ CŨNG GHÉ VÔ CHÚC MỘT VÀI CÂU. VÀ DÍ NHIÊN, BÊN TRONG NHỮNG NỤ CƯỜI ĐẦY TỰ HÀO CỦA BỐ MẸ, MÌNH NHẬN THẤY CẢ NHỮNG NỖ NIỀM KHẮC KHOẢI ẨN SÂU.

Minh vào đại học, gánh nặng gia đình càng tăng lên gấp bội. Nhưng dẫu sao, những nỗi lo toan ấy cũng chỉ cất giấu ở một nơi sâu thẳm nhất trong lòng bố mẹ, bởi niềm vui thực tại thật đáng trân trọng biết chừng nào!

Vào đại học... phải chạy xuôi chạy ngược làm hồ sơ, công chứng giấy tờ, làm thủ tục nhập học; phải đi mượn rã chân để thuê được một căn phòng trọ lụp xụp; phải hỏi thăm gần chục người mới tìm ra lớp học... Mệt thì có mệt nhưng lòng hân hoan. Minh biết, "vạn sự khởi đầu nan" mà.

Vào đại học... phải sống xa nhà. Bữa đầu xa nhớ nhà muốn khóc. Trời lại mưa dai dẳng không dứt. Giá mà có thể bỏ lại mọi thứ để về quê. Về quê chỉ để ăn với bố mẹ một bữa cơm canh chua, cá chốt kho tiêu; về quê để nằm nghe đàn ca rồi ngủ một giấc cho đã đời...

Vào đại học... nhìn cả lớp không thấy ai quen (quen được mới lạ bởi mỗi người

một quê. Nhưng học được vài buổi thì đã quen tất cả mọi người. Minh nhận thấy mấy bạn thật là đáng yêu, rất năng động. Những buổi sinh hoạt lớp, những bài hát tập thể, những tiết học theo phương pháp mới... thật sự làm mình ấn tượng và dẫn voi đi nỗi nhớ quê, nhớ lớp cũ hồi phổ thông. Tập thể mới thật sự cho mình một cảm giác an tâm, phấn khởi và dần giúp mình hòa nhập vào môi trường mới: môi trường đại học.

Ở trọ cũng có cái thú vị riêng mà mấy hôm nay do nhớ nhà nên mình chưa cảm nhận được. Các bạn cùng phòng tuy không học chung lớp nhưng luôn xem nhau như người thân, giúp nhau những thứ mà mình còn thiếu thốn. Những bữa cơm tập thể tuy không đậm đà như bữa cơm mẹ nấu nhưng lại ấm tình bè bạn. Phải chăng mình đã có "quê hương thứ hai"!

Vào đại học... nghe mấy anh chị nói còn nhiều thứ vất vả, khó khăn đang chờ đón phía trước: nào là kiểm tra thi cử triển miên, nào là vật giá leo thang, mọi thứ đều phải chi tiêu dè sẻn... mình thấy lo lo nhưng đành kệ. Khó khăn mấy thì mình cũng đã có bố mẹ và tin rằng mình sẽ vượt qua được những thử thách phía trước để đi đến tận cùng con đường mình đã chọn. Và, hơn gì hết, mình tin mình làm được những gì mình mơ ước bởi giờ đây mình đã là... một sinh viên.

>> TÂM NHIÊN

